

Intervju med Daniel "Coach Dan" Sundell

Av Nathali Mäki

Hur kommer det sig att du började med gymnastik och hur gammal var du?

Jag började när jag var sex år gammal. Det var min pappa som fick mig att börja, han var själv gammal gymnast. Han gick i KFUM i sina ungdomsår...

Jag började i Hammarbygymnasterna med manlig AG (artistisk gymnastik). Där gick jag från 1982 till 1987. Sen flyttade vi till Haninge och då orkade jag inte pendla längre till träningarna. Det fanns inte några direktbussar på den tiden. Så jag hade ett litet uppehåll med gymnastiken.

Jag visste inte riktigt vad trupp gymnastik var. Det var fortfarande väldigt nytt på den tiden. Jag tror att mamma ringde och kollade och hittade Vendelsö Gymnastikförening. Så då fick jag komma och provträna. Men det var knappt att jag fick komma och provträna för gruppen var full. Det Bosse Martinsson och Perdy Bergman som var tränare för gruppen. Dom skruvade lite på sig när mamma frågade. Men då sa hon att jag hade gått på AG i 5år, så då fick jag komma ner till hallen och provträna. Då tränade vi i Svartbäcken, och jag visste knappt vad en trampett var.

Jag lärde mig nog aldrig att hoppa trampett då heller, det var nog inte förrän efter 20-årsålder. Matta och hårda hopp (satsbräda) det ju som gällde för mig, så man blev ju lite arg när dom tog bort dom hårda hoppen 1995.

Hur många år var du aktiv som gymnast i föreningen?

Jag började 1997 och 2000 tävlade vi det sista SM:et tillsammans. Vi splittrades tyvärr år 2000 efter att vi hade slagits ihop med Brommagymnasternas herrlag de sista två åren. 2002 tävlade jag mitt sista SM, och då för Motus-Salto. Vi hade då fått vår första son William så han satt där, sex månader gammal på läktaren med hörselkåpor.

Jag har alltid brunnit för AG-gymnastiken. Redan på den tiden så höll man på med mycket AG även inom trupp gymnastiken.

När William blev fem år så startade jag upp ett lag småkillar som tränade AG i Hammarbygymnasterna. Då gick jag alla utbildningarna för att bli manlig AG-tränare. Det gick superbra för de killarna så jag fick en anställning.

På den tiden jobbade jag heltid på Cirkushögskolan som gymnastiklärare, eller som det hette på den tiden, adjunkt i akrobatik.

Sen vart jag kvar som tränare i Hammarbygymnasterna och 2011 jobbade jag med det på heltid. Efter det blev det landslaget och sen har jag även varit utbildare för Svenska Gymnastikförbundet. Sammanlagt jag har stått på golvet och coachat till 100% sen år 2006.

"Jag kan ta fram min lilla skolåda som jag har med medaljer och jag tycker att jag har ganska mycket. Sen tar William fram sin flyttkartong med medaljer, redan nu. Då är han 19år gammal!!"

Vad är din största merit som gymnast och som ledare?

Som gymnast är det nog när vi tog två JSM-guld med Vendelsö GF. Sen tog vi även SM-silver och vi har ju ett inofficiellt EM Brons från Athen 1995. Men vi tog ju aldrig det där jäkla SM-guldet som vi skulle ha tagit. På den tiden så var det så många fler herrlag, det var ungefär 6-7 st. herrlag med på SM. Så konkurrensen tycker jag var mycket tuffare. Idag är ju nivån hög men det är tyvärr inte så många lag som håller på.

Vi var ju ett bra gäng med det var framför allt tränarna vi hade som var så engagerade. Framför allt Mita, sen hade vi tur som fick hjälp av Stikkan som han kallades för som var AG-tränare i Västerås. Det var många som ville träna oss på den tiden, vi var väl träningsvilliga.

Som ledare har jag haft en gymnast med på Ungdoms OS i Bejing i Kina 2014. Sen var William med på Europeiska Ungdom-OS 2019 och Junior-VM 2019. Sen självklart en massa SM-medaljer.

Vad är ditt starkaste minne från tiden i Vendelsö GF?

Starkaste minnet rent tävlingsmässigt måste vara när vi kom både 2:a på Svenska Cupen och på SM säsongen 1996/1997 som gjorde att vi gick till NM 1997, för då slog vi Halmstad ena gången och KFUM andra gången. Så det var vi och KFUM som fick åka och tävla. Det året gick NM i Eriksdalshallen i Stockholm.

Sen är det ju självklart alla Ösmoläger och Burstadsresorna som är starka minnen. Så får vi ju inte glömma Ishøj i Danmark.

Alla spex vi gjorde på Ösmolägren det var väldigt roliga. Det var ju fantastiskt när vi gjorde dessa spökvandringar på nätterna. Det kanske gick lite ”over the line” 😊. När vi som ledare väckte gymnasterna mitt i natten och alla dojjor var ihopknytna. Men alla tyckte detta var jätteroligt. 😊

Vad är det bästa med Vendelsö GF?

Från den tiden när jag höll på är det gemenskapen vi hade i laget. Jag hade inte koll på föreningen i övrigt men vi fick verkligen den stöttningen vi behövde. Man satsade verkligen på vårt lag. Det är man väldigt tacksam för, verkligen. Att vi kunde göra allting som vi kunde, jag tror det var därför vi gick så långt som vi gjorde.

Hur känns det att komma tillbaka som Coach för föreningen?

Nej men det är ju klart att det känns lite speciellt och det är ju jättekul. Modersklubben är ju Hammarbygymnasterna, men jag var ju längst i Vendelsö GF, så det är ju speciellt att komma tillbaka. Även om overallerna ser annorlunda ut nu. 😊

”Vi i laget hängde ju jämt på den tiden. Jag tror att det var därför vi höll på så länge.”